

PER MIREIA FREIXA

L'exposició d'Art Nou que es va celebrar a Sabadell el mes d'agost de 1915, dins dels actes de la Festa Major, és una de les fites de l'art modern català. El promotor va ser el poeta Joaquim Folguera qui està al darrera de les més importants empreses sabadellenques del moment i que va contar amb la complicitat d'Eugeni d'Ors. Falguera va trobar el recolzament del Centre Català, entitat de caire regionalista de la que el seu pare, Manel Falguera, n'era un dels personatges més influents.

Hi foren convidats a participar els artistes més representatius del noucentisme, Domènec Carles, Ricard Canals, Josep Clarà, Joan Colom, Feliu Elies, Josep Obiols, Iu Pascual, Joaquim Torres Garcia, membres del Gremi d'Artistes de Terrassa i artistes de la generació anterior com Joquim Mir i Marià Pi de la Serra. Però les obres presentades per Torres Garcia que evidenciaven els progressos d'aquest artista cap un nou concepte d'avantguarda causaren un gran trasbals. Aquest fet, juntament la poca presència dels artistes locals va provocar una forta polèmica i els artistes que aglutinava l'Agrupació Artística organitzaren una exposició alternativa.

Ara, des de la perspectiva que dona els inicis del nou segle, deduïm que a més de postures estrictament artístiques, s'hi discutien posicionaments personals o institucionals respecte l'avantguarda ja els models artístics no són tan diferents entre els membres de l'Agrupació Artística o els que exposaven a "L'Art Nou Català". De fet, només Torres Garcia presentava una pintura en el camí de l'avantguarda; al costat de l'obra de Mir que ja seguia un camí totalment personal al marge de qualsevol tendència però, la seva producció ja havia estat acceptada per la crítica del moment.

El cartell que anunciava l'exposició fou dissenyat per Feliu Elies (1878-1948) personatge polifacètic que desglossava una triple personalitat -signava amb el seu nom les seves pintures, però era Apa com caricaturista i Joan Sacs com a crític d'art-. La seva família era oriunda de Sabadell, en aquesta ciutat hi havia passat la seva infantesa i sempre hi va mantenir una forta relació. La peça que comentem està realitzada dins de la més estricta estètica del noucentisme, tant per la qualitat de les línies i els colors com per la nitidesa de la tipografia emprada. El tema, d'altra banda, és prou significatiu, una dona nua -al·legoria de l'art- sostée en els seus braços un infant, la modernitat, una clara al·lusió als objectius de l'exposició.